

ningsfaterne, idet der jo nemlig af alle de Bevillinger, der er Spørgsmaal om, ikke er en eneste, som angaar Embedsmænd, hvis Lønningsfater ere bestemte ved Lønningslovene, det er Altsammen kun saadanne Lønninger, som afholdes af runde Summer, og der vil altsaa i Lønningslovene slet ikke blive nogenjomhelst Bestemmelse om disse Lønnings Størrelse, medmindre man vil forlade den Grundsætning, man hidtil har fulgt i den hele Ordning, hvorefter man kun bevilger de noget højere stillede Embeds- og Bestillingsmænds Lønninger særskilt ved Lønningslovene og til alle de underordnede Bestillingsmænd kun bevilger runde Summer, som fordeles efter vedkommende Ministeriers Skjøn. De Lønninger, der her er Spørgsmaal om, vedkomme som sagt ikke Lønningsfaterne, de kunne ikke komme i Strid med eller præjudicere, hvad Lønningslovene i saa Henseende maatte bestemme, men de gaa kun ud paa at faae en Forhøielse af saadanne Beløb, som ellers falde ind under Medhjælpssummerne, for under Forretningernes Stigen at skaffe en bedre og hurtigere Expedition tilstede. Hvad angaar de enkelte Vædringsforslag, da er der et Par Stykker, som jeg dog vilde sige et Par Ord om, skjøndt de ikke ere berørte af Ordføreren. For det Første maa jeg udtale min Beklagelse over, at Udvalget har troet at maatte nedsette Understøttelsen til den gamle Lærerinde ved Straffeanstalten paa Christianshavn med 200 Kr. Det forekommer mig, at det efter en saa lang Tjenestetid i en saa anstrængende og i flere Henseender lidet tiltalende Stilling er noget haardt, at man ikke vil gibe hende disse 200 Kr. mere, som jeg har tilladt mig at foreslaa. Hvad Vædringsforslaget Nr. 90 angaar, skal jeg dertil bemærke, at det jo ikke vedkommer Spørgsmaalet om, hvorledes Justitiarius skal lønnes; thi der er jo ikke Tale om, at han skal oppebære nogen Del af de Penge, som bevilges i dette Dømed; men der skal aflægges fuldstændigt Regnskab derover, hvoraf det vil kunne ses, at han ikke skal oppebære Noget deraf. Det har allerede i mange, mange Aar været anerkjendt, at Justitiarius ikke formaar at overkomme dette Arbejde, navnlig ikke, naar det skal gøres med den Hurtighed, som Forholdene gjøre Krav paa. Derfor er det, man har ment, at det vilde være en Forbedring i den bestaaende Tilstand, om der kunde bevilges et Beløb til Antagelse af den fornødne Medhjælp, saaledes at dette Gjennemsyn af de extraordinære Skifteforvalteres Protokoller kunde finde Sted, og det hurtig, saaledes at Skifteforvalterne ikke komme til at faave deres Protokoller, hvad der kunde bewirke, at Skifterne komme til at

ligge stille i længere Tid. Hvad Forslaget Nr. 91 angaar, da vedkommer det jo i ethvert Tilfælde ikke Lønningslovene. Det er jo umuligt at sige om disse Løvsøregistre, at der er en bestemt Dag, hvor de ikke længere kunne bruges. Det gaar med dem som med en gammel Frakke, at man altid kan gaa en Dag eller to længere med den, men paa den anden Side er det vist, at der kommer et Dieblit, hvor man ikke kan gaa længere med den. Derfor bliver det altid en Skjønssag, naar det Dieblit indtræder, da disse Registre ikke længere kunne bruges. Om de kunne bruges et Aar endnu, kan jeg ikke i dette Dieblit sige. Dernæst vil jeg bemærke, at den Bevilling, der omhandles i Forslaget under Nr. 92, jo vel egentlig heller ikke vedkommer Lønningslovene. Den dreier sig kun om at forhøje Arkfribernes Betaling ved Overretten fra 35 D. til 50 D. pr. Ark, en Forhøielse, som det gjerne kan være bliver ligefrem nødvendig; thi det er jo ikke sagt, at man fremdeles kan finde Folk, som ville skrive for 35 D. pr. Ark, man kan ikke tvinge Folk dertil, naar de ikke ville. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 94, der angaar Omskrivning af Rettens Strafferegistre, da gjælder en lignende Bemærkning som den, jeg gjorde med Hensyn til Udarbejdelsen af nye Løvsøregistre, nemlig at der kommer en Tid, hvor de ere opslidte og ikke kunne bruges længere, men altsaa maa fornyes. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 99 vil jeg blot bemærke, at jeg saavel af Hvertallets som af Mindretallets Ordførers Bemærkninger derom har faaet det Indtryk, at der maaste er nogen Misforstaaelse paa dette Punkt, om hvilket jeg derfor forbeholder mig at konferere med det ærede Udvalg inden 3die Behandling, da jeg antager, at dette Spørgsmaal er for lille til at tillade en længere Diskussion derom her i Salen. Hvad angaar Vædringsforslaget Nr. 101, skal jeg dertil bemærke, at det jo ganske vist forholder sig saaledes, at Spørgsmaalet om Flytningen af denne Embedsbolig er paa Dagsordenen; men paa den anden Side maa det jo erindres, at der heller ikke er Spørgsmaal om Mere end 600 Kr.; og selv om der kunde opnaas en midlertidig Betryggelse for Bante- og Skjødeprotokollernes Bevarelse for nogle Aar, vilde det alligevel være en Fordel, som nok var 600 Kr. værd, da det er en saa lille Sum. Med Hensyn til Distriktslægeembedet paa Strynø vil det maaste ogsaa nok kunne lyffes med det forøgede Tilbud at faae Lægeforretningerne besørgede paa samme Maade som hidtil. Skulde det ikke kunne gaa, maa jeg forbeholde mig i Fremtiden at fremkomme med Forslag i denne